

PSÁ• OÄŒEI

ÄŒEtrtek, 12 Ä•ervenec 2012

Psí oÄ•i.. . psí oÄ•i jsou krásné. Psí oÄ•i jsou oddané. Psí oÄ•i umí Ä¾ena udÄ½lat na muÄ¾e, kdyÄ¾ touÄ¾í po nÄ½em. Psí dcera na otce: “...mohu být do jedenácti?“ Ale upímné a nejkrásnÄ½jší a nezáladné psí oÄ•i udÄ½lá jedinÄ½ pes. Pes pÄ½tímel a kamarád...

V devíti jsem touÄ¾il po pejskovi. Bílém a chlupatém. TouÄ¾il, touÄ¾il, škemral. Ale otec - prostÄ½ otec Ä½ekl NE. bratra a maminky i mé usazené oÄ•i... ano, nakonec slavily úspÄ½ch. Netrvalo dlouho a uÄ¾ se kolem mne motal bílý chlupatý pejsek. Ihned jsme si padli do srdíÄ½ek. Láska na první pohled. “Ä½erykÄ½Ä½Ä½!“ volám. SvÄ½te div se, on na to slyší. Je to miláÄ½ek. Ä½eryk, Hurvínek? Uhodli jste, byla to má oblíbená dvojka. PÄ½isahám, Hurvínkovi jsme ostudu nedÄ½lali. U kaÄ¾dé lotrovinky a lumpárniÄ½ky byl Ä½eryk a Kája (tak mi nadávali). Ä½eryk byl kamarád. Byli jsme spolu v dobrém i zlém. Ä½eryka jsem nauÄ½il chodit na syrová vajíÄ½ka ke slepiÄ½kám. Otec se našim kouskÄ½m jen usmíval, ale kdyÄ¾ se zaÄ½aly ztrácet vajíÄ½ka, byl ve stÄ½ehu. Nešlo mu na rozum, proÄ½ ty šilhavý potvory najednou málo nesou. No, nebyl to právnÄ½ kladný pÄ½ístup ke kuru domácímú, ale co naplat …;otec nepÄ½edÄ½láš. OdmÄ½nou za Ä½eryka musel chudák Kája štípat dÄ½íví na zátop a silnÄ½jší na topení. Sekal-li Kája,odletující polínka Ä½eryk s radostí aportoval ke špalku. Škulka. Sekal-li taÄ½ka, odletující polínka máÄ½j škulka láskyplnÄ½ schovával nebo roztahoval po zahradÄ½ a úplnÄ½ nejradÄ½ji nÄ½kde zahrabával. Ä½eryk svým šestým smyslem vycítil nÄ½jaké skryté jiskÄ½ění a pÄ½itvrdil. Otcovu zahradní obuv z pÄ½edsínÄ½ s gus schovával do dÄ½evníku nebo do své boudy. S potÄ½šením se díval, jak je otec nervozní. Druhý den pustil králíkárny a pÄ½itštÄ½ slepice, však víte, ty potvory... z výbÄ½hu. NášotÄ½cko se uÄ¾ neusmíval, ale tich hlase pronesl: „PunÄ½o, jdeš z domu. Na lumpárny staÄ½í náš kluk. (To jako já.) Ä½eryk dÄ½lal úÄ¾asnÄ½ smutné a moc krásné psí oÄ•i na kde koho. Ale nic naplat, otec je hlava rodiny. Sousedce zrovna zavÄ½ela navÄ½ oÄ•i feneÄ½ka. Osud se naplnil. Psí oÄ•i jsme dÄ½lali oba. Ale nepomáhaly mé slzy ani Ä½erykÄ½v náÄ½ek... Osud však stál pÄ½i nás, nerozdÄ½lil dva kamarády. Paní sousedka máÄ½la jiÄ¾ své roky a poprosila mne, zda bych jejího pejska (To dá rozum, Ä¾e Ä½eryka) nemohl venÄ½it. Mohl, Kája mohl, a jak rád. Naše pÄ½átelství pokračovalo. Pokračovaly i naše lumpárniÄ½ky. RozdÄ½lil náš aÄ¾ Ä½ivot. Odešel jsem studovat. DospÄ½l jsem. Studie, vojna, zamÄ½stnání. PÄ½išel jsem o kamaráda a oddané psí oÄ•i. ProstÄ½ vše jednou konÄ½í. Ä½ivot krÁ½el jiným smÄ½rem. Pro oba.

-doktor-